

Lieve Jan, familie en vrienden

Namens de zussen, schoonzus en zwagers van Lucia haal ik herinneringen op die wij in ons hart koesteren.

Op 4 mei sta ik al jaren stil bij de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Dit jaar deed ik dat ook, maar terwijl ik dat deed bedacht ik dat mijn twee uur eerder overleden zus Lucia eigenlijk ook slachtoffer is. Ze heeft deze oorlog weliswaar overleefd, maar tijdens dat leven heeft ze heel veel last gehouden van de valse start die de oorlog heeft veroorzaakt. Lucia werd geboren vlak voor de hongerwinter.

Na een broer en twee zussen werd Lucia geboren. Niemand van ons heeft dat bewust meegekregen, want wij waren zelf erg klein of nog niet geboren. Na Lucia kwamen er nog drie zusjes. Ons gezin werd gesplitst in de drie groten en de vier kleintjes. Dit ging bijvoorbeeld over het naar bed gaan. Eerst de vier kleintjes, de groten mochten nog wat opblijven. Lucia behoorde tot de vier kleintjes. Dit heeft Lucia altijd dwars gezeten. Ze scheelt nog geen vol jaar met haar iets oudere zus.

Jan en Lucia hebben elkaar tijdens een dansles leren kennen. Lucia vroeg Jan ten dans. Volgens eigen zeggen zei Jan Ja en liet haar niet meer gaan. Ruim 50 jaar zijn ze getrouwd. Door dik en dun, bij voor- en tegenspoed, verdriet en vreugde, bij ziekte Jan stond haar bij als een rots in de branding.

Dat de liefde tussen Jan en Lucia onvoorwaardelijk is, hebben zij uitgestraald tijdens een familieweekend. We deden een playbackshow. Ik zal jullie niet vermoeien of kwellen met mijn zangtalent. Jan en Lucia zongen:

Mooi is het leven met jou, met jou

Want jij bent de zon in ons huis

Want jij bent de liefde in huis

Je glimlach doet mijn zorgen verdwijnen

Je liefde is mijn grootste fortuin

Ik voel me zo sterk aan je zijde

Hand in hand, jij en ik met z'n twee

De performance was zo ontzettend goed. Daar zong echt een heel verliefd stel. Het straalde liefde uit.

Met de familie zijn we veel weggeweest. Lucia vond het leuk om haar zussen zwagers te verrassen met zelfgemaakte aardigheidjes. Bijvoorbeeld: een washandje met je voorletter
Op een baseballpet met daarop een afbeelding van een molen, een linnenzetas met daarop iets geschilderd wat op jou betrekking had.

Lucia was ook heel technisch. Haalde dingen uit elkaar en zette ze weer goed in elkaar gerepareerd en wel. Het was toen niet mogelijk, maar een technische opleiding was wel wat voor haar geweest.

Waar Lucia ook een kei in was: het versturen van zelfgemaakte kaarten bij alle gelegenheden. Zelfs ieder jaar op je trouwdag (ik kan daar zelf niet over meepraten) stuurde zij een kaart.

Lucia hielp, waar ze kon. Ze stond voor iedereen klaar. Toen onze moeder in moeilijkheden was, is Lucia kordaat opgetreden en heeft haar opgevangen.

In die 50 jaar hebben Jan en Lucia alles samen gedaan. Altijd waren ze bij elkaar. Vele jaren zijn ze samen naar Zwiggelte geweest. Dit buiten zijn deed Lucia goed. Door het toch geleidelijk afnemen van haar gezondheid moesten zij dit opgeven.

Vol overgave hebben Jan en Lucia zich gestort op het vrijwilligerswerk. Zij zijn zelfs in 2008 in Rotterdam uitgeroepen tot vrijwilligers van het jaar. Dit voor al het werk wat zij deden voor Manege De Hazelaar. Jan werkt nog steeds in de stallen en Lucia beheerde de kantine en hield de voorraad bij. Ook hielp Lucia de gehandicapten. De manege was haar lust en haar leven ondanks de pijntjes hield ze alles bij, kookte voor de vrijwilligers 1x in de week, hielp bij de proefjes en volgens mij bij alle voorkomende zaken. Lucia was reuze trots op het binnenhalen van een grote wasmachine voor de paardendekens. Lucia wordt niet voor niets Moeder van de Hazelaar genoemd.

Langzaam maar zeker ging de gezondheid van Lucia achteruit. Ze wilde hier zelf niets van weten. Toch werd ze zich er steeds meer van bewust dat ze veel dingen op moest geven. Het ging echt niet meer. Niet meer mee naar de manege, niet meer kunnen knutselen, niet meer kunnen autorijden enz. Klap na klap.

Lucia is tot het uiterste gegaan, maar zij had de kracht niet meer. De dokter gaf het mooi weer: Wat een sterke vrouw.

Lucia, we zullen je missen.

Jan, Bedankt voor alles wat je voor Lucia hebt gedaan. Je was er altijd. Wij zijn er nu altijd voor jou.